

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Veroniky Juříčkové a soudců Tomáše Langáška a Filipa Dienstbiera v právní věci navrhovatelky: **obec Jeníkov**, sídlem Oldřichov 52, Jeníkov-Oldřichov, zastoupená Mgr. Jiřím Hladíkem, advokátem, sídlem 28. října 1898/9, Brno, proti odpůrci: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, zastoupený Mgr. Vlastimilem Škodou, advokátem, sídlem Masarykovo náměstí 193/20, Děčín, **za účasti**: F. K., zastoupený Mgr. Petrem Muchou, advokátem, sídlem Štěpánská 540/7, Praha 2, týkající se návrhu na zrušení opatření obecné povahy - rozhodnutí odpůrce ze dne 9. 12. 2021, č. j. KUUK/168348/2021, o kasační stížnosti navrhovatelky proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 27. 4. 2022, č. j. 40 A 1/2022-51,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost navrhovatelky **se zamítá**.
- II. Navrhovatelka **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Odpůrci **se nepřiznávají** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení případu

[1] Opatřením obecné povahy - územním opatřením o stavební uzávěře, schváleným usnesením zastupitelstva navrhovatelky dne 30. 6. 2021 pod č. 24/IX/3 (dále jen „stavební uzávěra“ nebo „opatření obecné povahy“) navrhovatelka zakázala na deseti označených a v příloze graficky znázorněných pozemcích v kat. území Jeníkov u Duchcova (vymezených stávající územně plánovací dokumentací jako zastavitelné plochy B6 a J3 a komunikace K2) umístování a povolování veškerých staveb (novostaveb, nástaveb, přístaveb a stavebních úprav stávajících objektů včetně staveb dopravní a technické infrastruktury) vyjma udržovacích prací s výjimkami povolenými zastupitelstvem navrhovatelky. Účelem stavební uzávěry bylo zajištění budoucího využití dotčeného území dle připravovaného územního plánu, o jehož pořízení rozhodlo zastupitelstvo navrhovatelky dne 12. 12. 2011 a jehož zadání schválilo dne 13. 5. 2013.

[2] Z odůvodnění stavební uzávěry vyplynulo, že prvním důvodem pro její vydání byla tvrzená nutnost zohlednit v připravovaném územním plánu *záplavové území potoka Bouřlivce*, jehož rozsah byl nově vymezen v oblasti, která je podle stávajícího územního plánu určena k zastavění. Vzhledem k tomu, že stávající územní plán v tomto území umožňuje stavební činnost, mohlo by v budoucnu dojít ke vzniku újmy na majetku či zdraví osob.

[3] Druhým důvodem pro vydání stavební uzávěry byla skutečnost, že nový územní plán má jednak zavést *etapizaci výstavby* (postupné zastavování směrem od centra zástavby za účelem jeho rovnoměrného rozložení a zajištění související veřejné infrastruktury), jednak omezit plochy dosud určené k zastavění. V této souvislosti odůvodnění stavební uzávěry popisuje snahu vyloučit negativní jevy neregulované nesourodé výstavby, jako jsou nadměrné zatížení veřejné infrastruktury, porušení rázu obce, vznik izolovaných enkláv.

[4] Odůvodnění stavební uzávěry dále poukázalo na aktualizaci koncepce rozvoje území obce a související koncepce veřejné infrastruktury; a dále na nezbytnost zpracování územní studie pro plochy dotčené stavební uzávěrou, a to s ohledem na hodnotu údolní nivy potoka, ve vztahu k podmínkám ochrany krajinného rázu a stran uspořádání veřejných prostranství.

[5] Na základě podnětu osoby zúčastněné na řízení (vlastníka některých pozemků dotčených stavební uzávěrou) odpůrce stavební uzávěru přezkoumal a opatřením obecné povahy označeným v záhlaví tohoto rozsudku stavební uzávěru zrušil v celém rozsahu dle § 174 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.

[6] Zrušení stavební uzávěry odpůrce odůvodnil její nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů, neboť z jejího odůvodnění nelze seznat, proč právě na vymezeném území je nutné omezit či zakázat stavební činnost, jaký veřejný zájem je tímto zákazem hájen a proč tento zájem převážil nad zájmy vlastníků dotčených nemovitostí.

pokračování

[7] K prvnímu důvodu (nutnosti zohlednit *nově stanovené záplavové území potoka Bouřlivce*) odpůrce uvedl, že omezení výstavby v aktivní zóně záplavových územích plyne přímo ze zákona, obava ze vzniku újmy v případě neupravení v územním plánu a nezavedení stavební uzávěry tak není důvodná. Tento důvod nemohl dle odpůrce představovat nezbytnou potřebu pro zavedení stavební uzávěry.

[8] K druhému důvodu (záměru zavést připravovaným územním plánem *etapizaci výstavby*, příp. omezení ploch dosud určených k zastavění) odpůrce uvedl, že neshledal nezbytným věcný rozsah, v jakém byla stavební uzávěra přijata, neboť zakázala nejen umístování a povolování novostaveb (včetně staveb infrastruktury), nýbrž rovněž přístavby, nástavby, ba dokonce stavební úpravy již existujících staveb. Odpůrci nebylo zřejmé, jak by např. stavební úprava existující stavby či nová stavba infrastruktury mohla znemožnit či ztížit záměr etapizace výstavby, přičemž jakékoli úvahy v tomto směru v odůvodnění stavební uzávěry absentují.

[9] Jako obecná odpůrce označil rovněž tvrzení o potřebě územní studie, jakož i potřebě aktualizace koncepce rozvoje území, která je součástí každého procesu tvorby nového územního plánu.

[10] Za zásadní však odpůrce považoval *časovou prodlevu* mezi rozhodnutím zastupitelstva navrhovatelky o pořízení nového územního plánu (2011) a vydáním stavební uzávěry (2021). Absence jakéhokoli odůvodnění značného časového odstupu dle jeho názoru znemožňuje posouzení nezbytnosti vydání stavební uzávěry.

[11] Navrhovatelka napadla opatření obecné povahy u Krajského soudu v Ústí nad Labem, který návrh zamítl rozsudkem označeným v záhlaví. Ztotožnil se s názorem odpůrce stran nepřezkoumatelnosti vydané stavební uzávěry pro nedostatek důvodů.

[12] Krajský soud dospěl ve shodě s odpůrcem k závěru, že omezení výstavby v *aktivních záplavových zónách* vyplývá přímo ze zákona, konkrétně z § 67 odst. 1 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách, který ovšem i v takovém případě umožňuje výstavbu některých vodních děl, staveb pro jímání vod a odvádění vod, staveb dopravní a technické infrastruktury a konstrukcí chmelnic. Stavební uzávěra nicméně neobsahuje odůvodnění, proč je v ní obsažené omezení výstavby provedeno ve větším rozsahu, než stanoví zákon o vodách. V této části ji tedy nelze přezkoumat, což platí jak pro pozemky nacházející se přímo ve vymezeném záplavovém území potoka Bouřlivce, tak pro pozemky ostatní.

[13] K *etapizaci výstavby* krajský soud uvedl, že z odůvodnění stavební uzávěry není vůbec zjištělné, zda se etapizace dotkne pozemků, na kterých byla stavební uzávěra vyhlášena, a jakým způsobem. V odůvodnění absentuje popis, které pozemky budou spadat do které etapy výstavby. Přitom u pozemků, které budou zahrnuty do ploch, v nichž bude výstavba umožněna v první etapě (tedy ihned po vyhlášení nového územního plánu), neexistuje žádný důvod pro jejich zařazení do stavební uzávěry, neboť výstavba povolená na těchto pozemcích před účinností nového územního plánu by se žádným způsobem nemohla dotknout budoucího využití území dle připravované územně plánovací dokumentace.

II. Kasační stížnost, vyjádření odpůrce a osoby zúčastněné na řízení

[14] Navrhovatelka (dále jen „stěžovatelka“) podala proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. V ní namítala, že krajský soud při posuzování věci vycházel z nesprávného požadavku, aby odůvodnění stavební uzávěry obsahovalo natolik konkrétní důvody, jako by se jednalo již o samotnou změnu územního plánu. Stavební uzávěra je však dle stěžovatelky opatřením předběžným, majícím dočasnou povahu. Postačuje proto, že bylo rozhodnuto o pořízení územně plánovací dokumentace. Stěžovatelka poukázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2014, č. j. 6 AOs 3/2013-29, bod 19, týkající se dostatečnosti obecného odůvodnění územního plánu. Na odůvodnění stavební uzávěry by dle jejího názoru měly být kladeny ještě nižší nároky než na odůvodnění územního plánu.

[15] Dle stěžovatelčina přesvědčení byla oprávněna stavební uzávěrou rozšířit zákonný rozsah zákazu výstavby v *aktivní záplavové zóně*, přičemž odůvodnění, že výstavbou v záplavovém území by mohlo dojít ke vzniku újmy na majetku či bezpečnosti a zdraví osob, bylo dostatečné. Dle jejího názoru postačoval také důvod spočívající v připravované *etapizaci výstavby* novým územním K tomuto důvodu uvedla, že v době přijetí stavební uzávěry nebylo možno předjímat, jakou podobu bude mít etapizace v územním plánu, a proto bylo namístě zavedení stavební uzávěry v celém území dotčeném přípravou územního plánu.

[16] Stěžovatelka dále zopakovala námitku, že součástí spisu nebylo úplné znění ji vydaného opatření obecné povahy (stavební uzávěry), přičemž nezaznamenala, že by ji odpůrce požádal o zaslání spisové dokumentace. Tato skutečnost dle jejího názoru zpochybnila zákonnost celého přezkumného řízení. Dle stěžovatelčina názoru totiž odpůrce neměl k dispozici konečné znění stavební uzávěry (obsahující rovněž odůvodnění rozhodnutí o námitkách dotčeného vlastníka - osoby zúčastněné na řízení jako podatele podnětu k přezkumu). Rovněž krajský soud vycházel dle stěžovatelky ze spisu, jehož obsahem bylo pouze podání osoby zúčastněné na řízení. Stěžovatelka poznamenala, že lze jen těžko ověřit stav spisu zpětně. Odkázala rovněž na judikaturu Nejvyššího správního soudu k nezbytnosti dodržování zásady spisového pořádku a odpovědnosti správního orgánu za vadně vedenou spisovou dokumentaci.

[17] Odpůrce ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že územní opatření o stavební uzávěře zásadním způsobem zasahuje do vlastnických práv vlastníků dotčených nemovitostí, a proto nelze opomíjet požadavek na jeho řádné odůvodnění. Stěžovatelkou vydaná stavební uzávěra, kterou odpůrce zrušil napadeným opatřením, neobsahovala dostatečné odůvodnění.

[18] Námitku týkající se obsahu spisu dle odpůrce dostatečně vypořádal krajský soud. Uvedl, že od samého počátku řízení měl k dispozici úplné znění stavební uzávěry, které obdržel společně s podnětem k zahájení přezkumu. Za nepochopitelnou odpůrce označil výtku, že od stěžovatelky formálně nevyžádal správní spis, neboť se později ukázalo, že žádný formalizovaný správní spis stěžovatelka nevedla, což mu telefonicky sdělila starostka obce.

pokračování

[19] Ke kasační stížnosti se vyjádřila také osoba zúčastněná na řízení, která uvedla, že se ztotožňuje se závěry odpůrce i krajského soudu o nedostatečném odůvodnění stavební uzávěry. Ze stavební uzávěry není zřejmé, zda skutečně omezila (resp. zakázala) výstavbu jen v nezbytném rozsahu, jak požaduje zákon. Nedostatečné je také její zdůvodnění ve vztahu k záplavové zóně, neboť nijak nevysvětluje nutnost zákazu nad rámec zákonného omezení výstavby v tomto území. Stavební uzávěra je nedostatečně odůvodněna také ve vztahu k důvodu budoucí etapizace výstavby, neboť nebylo zřejmé, zda se tato etapizace některých pozemků vůbec dotkne. Odpůrce měl dle osoby zúčastněné na řízení k dispozici stavební uzávěru ve znění obsahujícím rovněž vypořádání námitek touto osobou uplatněných, neboť toto znění odpůrci sám předložil společně s podnětem k přezkumu.

[20] Stěžovatelka v doplňujícím vyjádření uvedla, že přípustná míra intenzity zásahu do vlastnických práv je v případě stavební uzávěry vyšší, neboť se jedná o dočasné a přechodné řešení, které nemůže předjímat konečnou podobu územního plánu. Přísnější materiální přezkum intenzity zásahu do práv vlastníků dotčených pozemků je proto možno provádět až ve vztahu k výslednému územnímu plánu.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[21] Nejvyšší správní soud kasační stížnost posoudil a dospěl k závěru, že není důvodná.

[22] Podle § 97 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), *územní opatření o stavební uzávěře, které se vydává jako opatření obecné povahy podle správního řádu, omezuje nebo zakazuje v nezbytném rozsahu stavební činnost ve vymezeném území, pokud by mohla ztížit nebo znemožnit budoucí využití území podle připravované územně plánovací dokumentace, jestliže bylo rozhodnuto o jejím porřízení nebo o porřízení její změny, nebo podle jiného rozhodnutí či opatření v území, jímž se upravuje využití území* (pozn.: zvýraznění podtržením doplnil soud).

[23] Jak vyplývá z citovaného ustanovení, stavební zákon pro vydání stavební uzávěry stanoví tři podmínky: 1) rozhodnutí o porřízení (změny) územně plánovací dokumentace, 2) zakázaná, resp. omezená stavební činnost by mohla ztížit nebo znemožnit budoucí využití území podle připravované územně plánovací dokumentace a 3) omezení, resp. zákaz stavební činnosti je proveden v nezbytném rozsahu. V rámci řízení o přezkumu stavební uzávěry byl proto odpůrce z hlediska její přezkoumatelnosti povinen zabývat se jejím odůvodněním z pohledu těchto tří podmínek. Rovněž pro odpůrce při jím vedeném přezkumném řízení platí, že „při přezkumu územního opatření o stavební uzávěře soud zkoumá pouze naplnění zákonných požadavků na jeho vydání a nezkoumá důvody, které obec vedou k přípravě nové územně plánovací dokumentace, byť by vůči nim navrhovatel vznášel sebepádnější námitky“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 4. 2015, č. j. 6 As 131/2014-43). Cílem stavební uzávěry je totiž pouze to, aby stavební činnost v řešeném území neztížila nebo neznemožnila budoucí využití území podle připravovaného územního plánu. Vyplývá to z charakteru stavební uzávěry jakožto dočasného opatření. Podobně jako u jiných zatímních opatření je důvodem vydání stavební uzávěry zajištění realizace řešení konečného, které dosud nebylo účinně prosazeno. Při vydávání stavební uzávěry (a tudíž ani při jejím přezkumu) tak nemá být podrobně

zkoumáno, zda je řešení připravované v územním plánu správné. To je otázka, která má být řešena až v rámci procesu přípravy územního plánu, resp. při jeho případném soudním přezkumu (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 11. 2014, č. j. 7 As 181/2014-34 a ze dne 31. 8. 2021, č. j. 4 As 14/2021-30, bod 19).

[24] Shora popsáním úvahám odpovídá také náhled Nejvyššího správního soudu na podrobnost odůvodnění stavebních uzávěr, dle kterého „*obecnost odůvodnění opatření obecné povahy tak bude představovat zásadní nezákonnost, pro kterou je třeba jej zrušit, jen v krajních případech, pokud by bylo natolik nedostatečné, že by fakticky zcela chybělo*“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2021, č. j. 1 As 226/2021-70). Dle názoru Nejvyššího správního soudu však k takové situaci došlo v nyní posuzovaném případě, a to s ohledem na takovou nedostatečnost odůvodnění stavební uzávěry, kvůli které odůvodnění fakticky chybí.

[25] Odpůrce v opatření správně uzavřel, že obavu ze vzniku újmy (škody na majetku a na zdraví) v případě nezavedení stavební uzávěry kvůli *nově stanovenému záplavovému území potoka Bouřlivce* nelze považovat za dostatečný důvod z pohledu nezbytnosti stavební uzávěry, neboť omezení výstavby v aktivní zóně záplavového území vyplývá přímo ze zákona. Krajský soud v napadeném rozsudku názor odpůrce potvrdil a dále podrobněji argumentoval výkladem konkrétních zákonných ustanovení, z nichž zákonný zákaz vyplývá. Nejvyšší správní soud se ztotožňuje s názorem krajského soudu, že stavební uzávěra ve vztahu k tomuto důvodu jejího přijetí neobsahuje žádné odůvodnění potřeby širšího omezení výstavby v aktivní zóně záplavového území, které se má nad rámec vodního zákona vztahovat např. na vodní díla, stavby určené k jímání vody, apod.

[26] Nedostatečnost odůvodnění stavební uzávěry byla správně vyhodnocena také z hlediska druhého z uváděných důvodů jejího přijetí. Jakkoli nebyl předmětem přezkumu odpůrce samotný záměr zavést připravovaným územním plánem *etapizaci výstavby* (příp. určité omezení ploch dosud určených k zastavění), správně poukázal na nepřezkoumatelnost i této části odůvodnění stavební uzávěry, které nevysvětluje (a nelze z něj ani implicitně dovodit), proč se zákaz umísťování a povolování staveb týkal rovněž přístaveb, nástaveb, ba dokonce pouhých stavebních úprav staveb již existujících. Není totiž zřejmé, jak by tyto stavební činnosti mohly znemožnit či ztížit záměr budoucí etapizace výstavby. Odpůrce proto skutečně nemohl posoudit nezbytnost věcného rozsahu přijaté stavební uzávěry, a proto ji pro nepřezkoumatelnost zrušil.

[27] V této souvislosti Nejvyšší správní soud poukazuje rovněž na další dílčí aspekt poměřování nezbytnosti vydání stavební uzávěry. Jak Nejvyšší správní soud uvedl již v rozsudku ze dne 16. 6. 2011, č. j. 4 Ao 3/2011-103, č. 2396/2011 Sb. NSS, vztahuje se poměřování nezbytnosti přijímané stavební uzávěry nejen k prvkům prostorovým (nezbytnost územního rozsahu) a věcným (rozsah staveb, na něž se uzávěra vztahuje), nýbrž také k prvku časovému. Jakkoli v nyní posuzovaném případě nebyla problematická samotná délka trvání stavební uzávěry, která ke dni rozhodování odpůrce činila necelého půl roku, odpůrce správně poukázal na značnou *časovou prodlevu* mezi rozhodnutím zastupitelstva navrhovatelky o pořízení nového územního plánu v roce 2011 a vydáním stavební uzávěry až v roce 2021, jakož i na skutečnost, že chybějící odůvodnění dlouhého časového odstupu znemožnilo posouzení nezbytnosti vydání stavební uzávěry.

pokračování

[28] Nejvyšší správní soud tak ve shodě s krajským soudem shrnuje, že v projednávaném případě nemohla stavební uzávěra obstát, neboť argumentace hrozící újmou z důvodu nově stanoveného záplavového území byla z důvodu postačující zákonné úpravy nepřiléhavá; a argumentace záměrem budoucí etapizace výstavby sice představovala relevantní důvod, avšak neobstála z důvodu chybějícího odůvodnění široce nastaveného věcného rozsahu stavební uzávěry vztahujícího se rovněž na změny staveb, které by budoucí etapizaci výstavby nijak nenarušily. Zejména takto široce pojatý a nevysvětlený věcný rozsah stavební uzávěry v kombinaci s absencí vysvětlení časové prodlevy mezi rozhodnutím o pořízení územního plánu a vydáním stavební uzávěry, vedlo odpůrce a soudy k závěru o nepřezkoumatelnosti stěžovatelkou vydaného územního opatření o stavební uzávěře.

[29] Nejvyšší správní soud souhlasí se stěžovatelkou pouze v námitce týkající se dostatečnosti odůvodnění z hlediska územního rozsahu stavební uzávěry. V době jejího přijetí totiž nebylo možno předjímat konkrétní podobu v budoucím územním plánu, a proto byla namíste stavební uzávěra pro celé území dotčené přípravou územního plánu (resp. pro tu jeho část, u níž byla etapizace výstavby zvažována). Krajský soud v této souvislosti stěžovatelce vytýkal, že u pozemků, které budou zahrnuty do ploch, v nichž bude výstavba umožněna hned v první etapě (po vyhlášení nového územního plánu), neexistuje žádný důvod pro jejich dočasné postižení stavební uzávěrou, neboť již nyní povolená výstavba by se žádným způsobem nemohla dotknout využití území dle připravovaného územního plánu. Jak ovšem bylo uvedeno výše, v době přijímání stavební uzávěry nebylo najisto postaveno, které konkrétní plochy (resp. pozemky) budou spadat do té které etapy budoucí výstavby. Otázka zařazení konkrétní plochy (a tedy i konkrétních pozemků) do příslušné etapy budoucí výstavby, resp. adekvátnost důvodů pro takové rozhodnutí, může být zkoumána až při přijímání územního plánu, případně v soudním přezkumu samotného územního plánu.

[30] Výše popsaný nesprávný dílčí závěr krajského soudu však nemohl ovlivnit celkový výsledek soudního přezkumu již z toho důvodu, že návrhem napadené opatření odpůrce nerozporovalo stavební uzávěru z hlediska nedostatečnosti odůvodnění jejího územního rozsahu, nýbrž z hledisek jiných (popsaných výše). Tuto nedostatečnost odůvodnění stavební uzávěry doplnil nad rámec odůvodnění odpůrce až krajský soud v napadeném rozsudku.

[31] K námitce tvrzeného pochybení odpůrce při vedení správního spisu pak Nejvyšší správní soud ve shodě s krajským soudem odkazuje na správní spis odpůrce, který obsahuje podnět k provedení přezkumného řízení osoby zúčastněné na řízení datovaný dnem 19. 7. 2021, k němuž bylo jako příloha připojeno územní opatření o stavební uzávěře v jeho konečném znění, které obsahuje zamítnutí a vypořádání námitek uplatněných osobou zúčastněnou na řízení a rovněž koordinační situační výkres. Krajský soud v odůvodnění rozsudku poukázal na nepodložená stěžovatelčina tvrzení, že odpůrce neměl při přezkumu k dispozici konečnou verzi stavební uzávěry, nýbrž údajnou pracovní verzi neobsahující zamítnutí a odůvodnění námitek osoby zúčastněné na řízení. Stěžovatelka tak fakticky namítá, že došlo k manipulaci s obsahem správního spisu v tom smyslu, že původní připojená příloha podnětu k přezkumu byla pro účely soudního řízení nahrazena novou, odlišnou přílohou. Toto tvrzení však nelze prokázat, sama stěžovatelka uvádí, že lze jen těžko ověřit stav spisu k určitému datu v minulosti. Pravdivosti stěžovatelčina

tvrzení však nenasvědčuje nic z aktuální podoby spisové dokumentace, ani žádná jiná indicie. Tvrzenou manipulací by navíc odpůrce nic nezískal, neboť pro výsledek jím vedeného přezkumného řízení nebyl rozhodující obsah odůvodnění zamítnutí jednotlivých námitek osoby zúčastněné na řízení. Ani tato část totiž neobsahovala žádné odůvodnění široce nastaveného věcného rozsahu stavební uzávěry a vysvětlení časové prodlevy s jejím přijetím, což byly zásadní důvody, pro které odpůrce shledal odůvodnění stavební uzávěry nepřezkoumatelným.

IV. Závěr a náklady řízení

[32] Na základě výše uvedených skutečností Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 poslední věty s. ř. s. zamítl.

[33] O nákladech řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 a 7 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Navrhovatelka (stěžovatelka) neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému odpůrci soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

[34] Výrok o náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení se opírá o § 60 odst. 5 s. ř. s. (ve spojení s § 120 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud osobě zúčastněné na řízení neuložil žádnou povinnost, ani neshledal důvody zvláštního zřetele hodné pro přiznání nákladů řízení, proto rozhodl tak, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. července 2023

Mgr. Ing. Veronika Juříčková
předsedkyně senátu